

بیانیه انتخاباتی سال ۲۰۰۶ حزب ابتکار فمینیستی

Feministiskt initiativ

انتخابات سال ۲۰۰۶: حضور یک ابتکار فمینیستی در سیاست ضروری است:

- برای اینکه درآمد ماهیانه زنان به طور متوسط ۴۳۰۰ کرون کمتر از مردان است. هر چند که زنان به همان اندازه مردان کار می کنند.
- برای اینکه ۶ درصد از همه زنان حداقل یکبار یا بیشتر مورد خشونت جسمی یا جنسی و یا تهدید به خشونت از جانب یک مرد قرار گرفته اند و برای اینکه زنان هنوز ترس و وحشت این را دارند که در راه خانه مورد تجاوز و حمله قرار بگیرند.
- برای اینکه ۸۱ درصد از مرخصی های مخصوص پدر و مادر را زنان می گیرند و این باعث تضعیف موقعیت های شغلی آنها شده و ضمناً باعث می شود که مردان در رابطه با خانه و فرزندان به اندازه کافی مسئولیت به عهده نگیرند.
- برای اینکه فرم زندگی مادران تنها، تنها فرمی از زندگی اجتماعی است که همواره موقعیت بدتری در طول دهه اخیر پیدا کرده است.
- برای اینکه به زنان مهاجر تنها کارهایی داده می شود که از کمترین امنیت شغلی برخوردار بوده و جزو نامطمئن ترین شرایط کاری موجود در اجتماع هستند.
- برای اینکه جرایمی که از نفرت به همجنسگرایان، دوجنسگرایان و transpersoner نشأت می گیرند، افزایش یافته است.
- برای اینکه مساکن با در نظر گرفتن حقوق و دستمزد مردان ساخته می شود.

امروز که ۳۰ سال از شروع مبارزه سیاسی برای برابری زن و مرد گذشته است، وقت آن فرا رسیده که این مبارزه سیاسی در زندگی روزمره زنان نمایان شود. حالا دیگر وقت آن فرا رسیده است که یک ابتکار فمینیستی وارد دنیای سیاست شود. اولویت اول فعالیت ما مسائل فمینیستی است. در حزب ابتکار فمینیستی کسی وجود ندارد که با شنیدن بحث های برابری آه بکشد و کسی نیست که بلند فریاد بزند که مسائل دیگر مهمترند. به همین خاطر ما می توانیم در سیاست تفاوت بوجود بیاوریم.

خط مشی حزب ابتکار فمینیستی بر پایه این درک استوار است که هر چند که زنان متفاوتند، تجربه های گوناگون دارند، امکانات اقتصادی شان متفاوت است، گرایشات و تمایلات متفاوتی دارند، رنگ پوست شان متفاوت است و یا از اقوام و ملیتهای مختلفی هستند، ولی با این همه، وجه مشترک همه زنان این است که همه ما با ساختارهایی در جامعه روبرو می شویم که به ما به دلیل زن بودنمان امکانات و شرایط بدتری را می دهد. برای اینکه به تساوی حقوق زنان و مردان جامعه عمل بپوشانیم، باید این سیستم قدرت بر اساس جنسیت در هم شکسته شود. زنان باید قدرت بیشتری کسب کنند و مردان باید یک قدم به عقب بروند.

کار و وقت آزاد، خانه و اجتماع، مراحل مختلف سنی، تمام مراحل زندگی ما به هم مربوط است. این موضوع شامل سیاست هم می شود. تسلط مردان و ساختار قدرت بر اساس مردسالاری را نمیتوان تنها از طریق یک کانال مبارزاتی از میان برداشت. به همین دلیل حزب ابتکار فمینیستی تحلیل های خود را در رابطه با کلیه موضوعات سیاسی به انجام می رساند و خواستههای خود را با توجه به شرایط و تجربه های زنان مطرح می کند. در مجلس ما می خواهیم برای یک سیاست فمینیستی تلاش کنیم.

حقوق و دستمزد زنان باید بالا رود

برای منصفانه کردن حقوقها باید یک ارزش گذاری دوباره کاری ملی انجام شود. نباید حدود ۴۰۰۰ کرون بین دستمزد کسانی که در کارگاه ها کار می کنند و آنهایی که در بخش درمانی کار می کنند تفاوت وجود داشته باشد. همه باید حق کار تمام وقت را داشته باشند. بیکاری بین زنانی که نیمه وقت کار می کنند باید از بین برده شود و ساعات کار باید کوتاه تر شود.

خشونت مردان باید از بین برود

امنیت و آزادی از خشونت یکی از حقوق بنیادی بشر است. دولت و کمون باید مسئولیت خود را علیه خشونت مردان به عهده بگیرد و همچنین از زنان و کودکانی که مورد این خشونت قرار گرفته اند پشتیبانی کرده و به آنها کمک کنند. به صورت بین المللی باید یک فرمول بندی جدید در رابطه با مفهوم امنیت در سطح بین المللی بوجود آید که در آن امنیت انسان ها در مرکزیت قرار بگیرد نه امنیت دولت ها.

بیمه پدر و مادران باید فردی شود

دیگر زمان آن رسیده که مردان نیز به طور کامل مسئولیت پدر بودن خود را به عهده بگیرند. همه پدر و مادرها باید مسئولیت عشق به کودکان خود و کار با آنها را به عهده بگیرند. بیمه فردی برای پدر و مادران اولین قدم در راه تقسیم کاری عادلانه چه در زندگی کاری و چه در داخل خانه است.

پایه و اساس باید دنیایی بدون تبعیض باشد

تحلیل فمینیستی ما بر پایه اعتقاد به پرنسپ های دموکراتیک و ارزش برابر کلیه انسان ها استوار است. ما خواستار دنیایی هستیم که در آن تبعیض وجود ندارد. یکی از سیاستهای مرکزی حزب ابتکار فمینیستی این است که در مبارزه خود اشکال دیگری از سیستم قدرت بر اساس قومیت و ملیت، گرایشات جنسی، موقعیت طبقاتی و ناتوانی جسمی - روحی را مد نظر قرار داده است. باید مشاهده شود که چگونه همه اینها بر سیستم قدرت بر اساس جنسیت تأثیر می گذارند و تأثیر می گیرند.

ساختار اجتماعی باید مطابق با شرایط زنان باشد

زنان حق بودن در اماکن عمومی را دارند و همچنین حق برخورداری از امنیت اقتصادی، اجتماعی و فیزیکی را چه در منزل و چه در محل کار و یا در اماکن عمومی دارند. جامعه باید طوری سازماندهی شده و ساخته شود که کلیه قسمتهای زندگی را آسان نماید. مسکن با قیمت قابل پرداخت و سرویسهای جامعه با فاصله نزدیک دو شرط اساسی برای این منظور است.